

Bok- & Datatips

av Anders Wirgren
av Anders Wirgren

Larry Cohen:

1999 Life Master Pairs – Day 2

Bridge Base Inc; CD-ROM

Detta är Larry Cohens andra elektroniska bok om 1999 års Life Master Pairs, en av USA:s starkaste partävlingar. Läsaren får följa Cohen och hans partner David Berkowitz i med- och motgång, och får på var och en av de 52 givarna försöka lösa de problem som uppstod i verkligheten, både i spelet och i budgivning. Hela tiden stoppar Cohen in goda råd, t ex när han förklarar varför han tycker att ett visst öppningsbud är bättre än ett annat; och är det så att han använder en speciell term, t ex "Support double", så är det markerat i texten. Klickar man sedan på ordet får man upp en förklaring. Genomgående är det hög klass på råden, vars tonvikt ligger på att lära läsaren att "tänka bridge" på rätt sätt i så skilda ämnen som kortvärdering, kortläsning, konkurrensbudgivning, m.m.

Kanadensaren Fred Gitelmans program Bridge-Vu, som används för presentationen, är både snyggt, effektivt och lätt att använda.

Den som har tillgång till Internet kan ladda hem en gratis demo från www.larryco.com/.

Rekommenderas. ♣

Mike Lawrence:

Conventions

Bridge Base Inc; CD-ROM

Trenden är klar. Pappersböcker är ute; elektroniska böcker är inne. Mike Lawrences senaste projekt (som inte är riktigt klart ännu) är en utförlig genomgång av ungefär 90 procent av de konventioner man hittar på amerikanska deklaratorkort. Dessutom presenterar han några egna konventioner, som aldrig tidigare publicerats.

Först diskuterar Lawrence kortfattat hur en konvention fungerar och sedan visar han den i praktiken. Läsaren får öva sig på ett antal händer, då han eller hon varje gång har ett val mellan tre-fyra bud. Lawrence förklarar sedan det han föredrar och vad det är för fel med de andra buden.

I de flesta fall visar han också vad som händer om motståndarna lägger sig i. Och i vissa fall, t ex med tvåfärgsvisande överbud och ovanliga sangbud, visar han också hur ni kan bjuda när motståndarna använder dem mot er.

Varje konvention har kodats med hjälp av en färg. Rött är farligt, och skall bara användas om partnern envisas. Gult är OK, under förutsättning att de används med omdöme. Grönt, slutligen, är vad som rekommenderas.

Även här är Fred Gitelman ansvarig för den underliggande programvaran, så räkna med högsta kvalitet i alla avseenden.

Rekommenderas. ♣

OS-resultat från damklassen

Round Robin

Sveriges grupp

	(Sveriges poäng)
1) USA	(12) 359,6
2) Österrike	(9) 356
3) Norge	(21) 352
4) England	(9) 347
5) Taiwan	(14) 333,25
6) Israel	(13) 316,5
7) Japan	(15) 308
8) Sverige	(-) 306

9) Danmark	(9) 304,5
10) Italien	(17) 294,5
11) Finland	(6) 291
12) Spanien	(19) 259
13) Brasilien	(15) 256
14) Nya Zeeland	(7) 254
15) Indonesien	(25) 251
16) Kroatien	(24) 242,25
17) Ryssland	(24) 232,4
18) Hong Kong	(25) 217
19) Irland	(22) 211
20) Jamaica	(22) 138

Butlerberäkning

efter gruppspelet

	Imp/bricka
1) Bessis-d'Ovidio, Frankrike	1,17
2) Nehmert-Rauscheid, Tyskland	1,11
3) Erhart-Smederevac, Österrike	1,03
4) Hellemann-Malinowski	0,93
5) Lacroix-Cimon, Kanada	0,93
31) UB Goldberg-M Swanström	0,42
54) P Andersson-C Midskog	0,10
69) M Grönkvist-C Forsberg	-0,12

Åttondelsfinaler

SVERIGE – KANADA	16 br	32 br	48 br	64 br	TOTALT
	39-22	106-41	144-51	uppgivet	51-144
TYSKLAND – JAPAN					197-80
ENGLAND – KINA					140-161
ÖSTERRIKE – SYDAFRIKA					109-154
POLEN – NORGE					137-185
FRANKRIKE – TAIWAN					98-113
HOLLAND – ISRAEL					136-130
USA – SKOTTLAND					132-125

Kvartsfinaler

TYSKLAND – KINA	243-124
KANADA – SYDAFRIKA	172-137
NORGE – TAIWAN	200-195
HOLLAND – USA	109-141

Semifinaler

TYSKLAND – KANADA	133-177
NORGE – USA	133,5-256,5

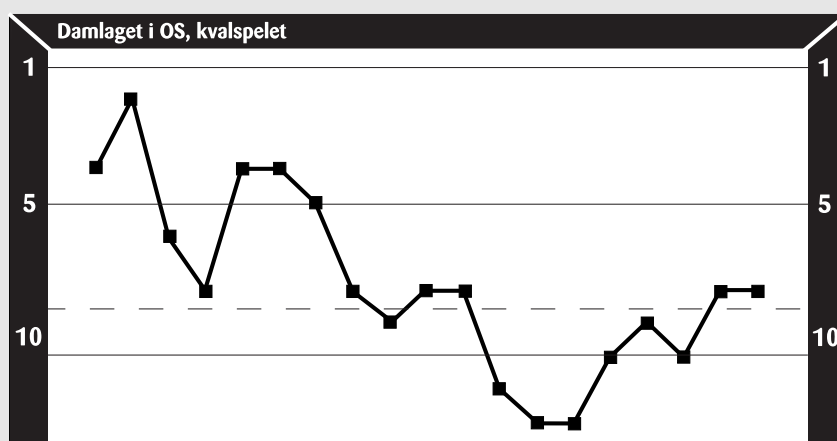
Final

USA – KANADA	176-144
--------------	---------

Butlerberäkning

i åttondelsfinalen

	Imp/bricka
1) Auken-von Arnim, Tyskland	1,98
2) Habert-Kraft, Kanada	1,81
3) Thoresen-Remen, Norge	1,33
4) Smith-Dhondy, England	1,20
5) Nehmert-Rauscheid, Tyskland	1,17
39) M Grönkvist-C Forsberg	-0,77
41) P Andersson-C Midskog	-1,06
47) UB Goldberg-M Swanström	-1,38

OBS-damer 1

1) Jessica Larsson-Pia Andersson Stockholm/Göteborg.....	+477	4) Kathrine Stensrud-Jenny Rudenstål Stockholm	+305
2) Maria Grönkvist-Catharina Forsberg Örebro.....	+339	5) Jenny Ryman-Mari Ryman Stockholm	+88
3) Gunilla Sundberg-Susanne Larsson Göteborg	+334	6) AnnMargreth Börgesson-Maria Klingspor Norrköping	+65

Ringrävarna visade hur en slipsten ska dras:

BRONS i seniorklassen

Många hoppades att det öppna laget äntligen skulle få till det vid ett stort mästerskap. Men redan i kvartsfinalen tog det roliga slut.

Få hade förhoppningar på de svenska damerna, och de gick samma öde som det öppna laget till mötes – tvärnit i kvarten.

Men ringrävarna i veteranlaget visade hur en slipsten ska dras – och räddade den svenska äran genom att spela hem bronset.

Av Lars Backström, Malmö

OS i bridge har arrangerats sedan 1960. För seniorklassen (55+) var det dock premiär. Inför avresan från Malmö tipsade en något blygsam Sture Ekberg min hustru att vi skulle komma bland de sex bästa i seniorklassen. Segerchans fanns, men troligen skulle vi bli tre!

Efter en del återbud kom 24 nationer till start. Världsmästarna Polen var försvagat, då inte deras stjärnpar Klukowski-Jezioro fanns med, medan Europamästarna Frankrike förstärktsitt lag med Leenhardt-Mari.

Allra vassast verkade dock USA vara, där non-playing captain Betty Ann Kennedy mönstrade namnkunniga Morse-Wolff och Robinson-Woolsey.

”Fast jag tror att deras tredje par är bäst”, sa Hasse Göthe. Hur rätt skulle han inte få, då Mohan-Sutherlin kom att vinna Butlerscoren för par! Flest åskådare väntades tveklöst till Egyptens matcher, där filmstjärnan, skicklige Omar Sharif, skulle spela huvudrollen.

Australiens lag hade säkert inte gjort den långa resan för att agera statister och vi själva skulle väl inte vara chanslösa, med Alfredsson-Ekberg, Morath-Göthe och Hallén-Backström.

Ledning inledningsvis

I de första sju matcherna mötte vi lag ur den sämre tredjedelen, så det var inte alls konstigt att vi ledde tävlingen. Det gjorde vi även efter den åttonde, då vi slog tillbaka USA med 16–14 vilket reducerades till 15,25-13,25 efter tidsöverdrag, beroende på att Bobby Wolff ville bråka med Morath-Göthe om deras system Magic Diamond. Det hade han inget för. Systemet gör dock att paret sällan får kontraktet på samma hand som vid andra bordet, vilket kan vara tveeggat beroende på hur det sitter.

Inga tråd får växa upp till himlen, så i nionde ronden förlorade vi mot ett fint spelande Frankrike med 8–22.

I 11:e ronden kunde vi se fram emot Italien och en ”blitz” med 25–4. Bricka 3 såg ut så här:

De svenska bronsfarbröderna i veteran-OS. Fr v: Anders Morath, Lars Alfredsson, Sture Ekberg, Hans-Olof Hallén och artikelskrivaren Lars Backström. På bilden saknas Hans Göthe.

Syd/Alla

♠ E
♥ E D kn 10 8 7 6 3
♦ D
♣ K 7 4

♠ D 6
♥ K 4
♦ E K 8 7 6 5 4
♣ 10 9

♠ K 9 7 5 4 2
♥ 5 2
♦ 9 3 2
♣ 6 5

♠ kn 10 8 3
♥ 9
♦ kn 10
♣ E D kn 8 3 2

Syd	Väst	Nord	Öst
Lars Backström		Hans-Olof Hallén	
1 ♣	1 ♦	2 ♠	pass
2 ♠	pass	3 ♥	pass
4 ♣	pass	6 ♣	pass
pass	pass		

Vi öppnar gärna litet lätt, bara handen har stickpotential, och här ledde det till en bra slam som missades vid andra bordet. Efter ruteress ut vände Väst med spader för att ta bort en ingång till bordet, men med aktuell sits restes hjärtern lätt med hög stöld och spelet var över. Om kungen sitter tredje i hjärter måste trumfen sitta 2–2.

Vi var med i tätstriden, men precis som vid EM på Malta ifjol var det nu dags för ”den svarta torsdagen”, då inte mycket lyckades. I 17:e omgången väntade nya italienare i form av bilagan San Marino (16–14). Här kommer två instruktiva givar från den matchen. På den andra brickan hade jag som Syd med ingen i zonen:

♠ 7 6 5 ♥ E kn 10 4 2 ♦ 6 ♣ E K 6 2

Jag fick öppna med 1♥, Väst bjöd 1♠ och Hallén 2♠, som är inuit till 4♥. Öst höjde till 3♠ och det

var min tur igen. Jag ville naturligtvis spela 4♥, men det kan vara klokt att nämna klövern ifall fienden tänker offra sig. Då är det lätt för partnern att ta ställning. ”Åh, de offrar sig väl inte”, antog jag och bjöd ett anonymt men slött 4♥. Bestraffningen kom direkt i form av 4♠ av Väst och pass, pass. Nu satt jag där med skägget i brevlådan.

Har fienden ruterfärgen och kort klöver kan dom ju göra 4♠ medan vi gör 5♥. Jag behöver väl inte tala om att jag gjorde fel? Den här gången hade de bjudit på sig och 4♠ D skulle kostat 800 med bästa försvar, medan det blev en straff i 5♥. Om man betänker att varje spelare i laget svarade för minst en lika dyrbar bricka, kan ni förstå hur många fler matchpoäng vi kunde fått.

Bricka 5, med Nord giv och ingen i zonen, innehöll följande sortering:

Nord/Ingen

♠ 10 8 5
♥ 7 6 3
♦ E K D
♣ 10 8 6 4

♠ K kn 7 4
♥ D 5
♦ 10 9 4
♣ E kn 3 2

♠ 9 6 2
♥ 10 8
♦ kn 8 6 5 3
♣ D 9 5

♠ E D 3
♥ E K kn 9 4 2
♦ 7 2
♣ K 7

Syd	Väst	Nord	Öst
Lars Backström		Hans-Olof Hallén	
1 ♥	pass	2 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

OS-resultat

Seniorklassen

(Sveriges poäng)

- 1) USA ..... (15,25) . 435,25
- 2) Frankrike ..... (8) 414
- 3) **Sverige ..... (-) 412,25**
- 4) England ..... (7) 403
- 5) Australien ..... (18) 398
- 6) Tyskland ..... (13) . 392,25
- 7) Skottland ..... (21) 392
- 8) Kanada ..... (10) 383
- 9) Egypten ..... (21) 381
- 10) Polen ..... (17) 381

Butlerberäkning

Seniorklassen

Imp/bricka Ant. br.

- 1) Mohan-Sutherlin, USA ..... 1,05 .. 192
- 2) **Alfredsson-Ekberg, Sverige 0,98 .. 192**
- 3) Mattsson-Humburg, Tyskland 0,93 .. 180
- 4) Robinson-Woolsey, USA ..... 0,82 .. 180
- 5) Morse-Wolff, USA ..... 0,78 .. 180
- 6) Leenhardt-Mari, Frankrike ..... 0,73 .. 204
- 9) **Hallén-Backström, Sverige . 0,59 .. 180**
- 30) **Morath-Göthe, do ..... 0,13 .. 180**

Vid andra bordet blev det spaderfavör ut, varefter spelföraren toppade hjärtern för fem trick.

Mot oss spelade Väst ut en ruter, som bordet tog följt av hjärter till esset. Därefter tog jag för bordets återstående ruter och lade en spader från handen. Sedan var det dags för en trumfmask med neknet som garanterar hemgången oavsett hur korten sitter. Väst var nu inpetad och hade att välja mellan:

- 1) Spela spader upp i gaffeln.
- 2) Ta för klöveress och ställa kungen.
- 3) Om han haft ruter kvar att spela, hade det blivit mot dubbelrenons.

Om man i stället toppar hjärtern och Öst visar sig ha dam tredje, riskerar man kontraktet, eftersom Öst då kommer in och kan skjuta igenom Syds hand. Ett rutinspel förvisso, men kanske inte alla läsare vill bli matade med intrikata skvisproblem.

Skvis

I 19:e rondan kom katastrofen – 7–23 mot England. Skulle vi orka ta nya tag på avslutningsdagen? Jodå, ett revanschuget svenskt lag började med att besegra Skottland med 21–9. Nu är det dags att mata läsaren med skvis! Före återresan stannade vi till vid tävlingslokalerna för att hämta dagens bulletin och samtidigt få beskedet att

Sverige slagits ut ur både öppna lagets och damernas turnering. I bilen hem läste vi sedan att priset för bästa budgivning i universitetstävlingen (där fö inte Sverige deltog) gått till ett danskt par som bjudit sig till 7♠ på följande kort, där vi bjöd så här mot skottarna:

Rond 20, bricka 3 med Syd giv och Öst-Väst i zonen.

Syd/Öst-Väst

♠ E D kn 5
♥ 7
♦ K D
♣ E kn 6 4 3 2

♠ 10 9 7 6 4 3 2
♥ kn 6
♦ 6 2
♣ 7 5

♠ K 8
♥ 10 9 8 3 2
♦ kn 8 3
♣ D 10 8

♠ –
♥ E K D 5 4
♦ E 10 9 7 5 4
♣ K 9

Syd	Väst	Nord	Öst
Lars Backström		Hans-Olof Hallén	
2 ♠ ¹	pass	2 NT ²	pass
3 ♠ ³	pass	7 NT ⁴	pass
pass	pass		

¹) Svag 2-öppning i endera högfärgen eller stark 2♠. ²) Krav för en rond. ³) Stark 2♠ med sexkortsfärg. Med en maximal svag tvåöppning i högfärg är vårt systembud 3 sang, så jag kunde ha visat den aktuella handen genom att bjuda 4♥, men jag ville inte ge mig in i en budsekvens vi aldrig tidigare haft, så jag valde att bara visa rutern så länge. ⁴) Jag fick ingen ny chans att bjuda hjärter. Partnern tyckte inte att det var något mer att bråka om, varför han klippte in storslammen direkt. Halléns skäl att sätta kontraktet i sangvar förstås tilläggschansen att leva på klöverfärgen, om nu inte rutern skulle gå igenom.

Öst spelade ut hjärtertio, som togs med esset, varefter Hallén tog för kung och dam i ruter samt spader ess, då han sakade en hjärter från bordet, innan han gick ut på bordet på klöver kung. Därefter tog han för kung och dam i hjärter och drog ruterna i botten, varvid följande slutspel uppstod:

♠ D
♥ –
♦ –
♣ E kn

♠ 10 9
♥ –
♦ –
♣ 7

♠ K
♥ 9
♦ –
♣ D

♠ –
♥ 5
♦ 4
♣ 9

När han spelade sista rutern och ingen spaderkung uppenbarade sig från Väst, sakade han spaderdam. Öst kunde nu kasta spaderkung, men spelföraren, som visste att Öst höll på en stor hjärter, läste sitsen rätt och kunde ta de två sista sticken genom att toppa klöveren.

Som synes var Öst utsatt för en trefärgsskvis och tvingad att ge upp sitt klöverhåll redan på näst sista rutern. Om Väst haft spaderkung i stället för Öst hade det blivit en dubbelsidig skvis, då Väst är tvungen att hålla spadern och Öst hjärtern, varför klöveren måste bryta.

Om däremot Väst haft hjärterhållet hade Öst kunnat hålla på klöveren och betat slammen.

Vid andra bordet spelade Skottland 7♠, så vi vann en tvåa på brickan.

Tro nu inte att jag ifrågasätter de unga danskarnas utmärkelse. Jag är bara nyfiken på hur stora sannolikheterna är för att klara 7 sang jämfört med 7♠. Jag vet att bland tidningens läsare finns de som älskar att räkna ut sådana saker. Svara gärna direkt till redaktionen. Låt oss förutsetta att det blir hjärter ut mot båda kontraktet, för trumfutspelet mot storslam är väl inte på modet längre, hoppas jag.

Efter sovmorgon kommer Morath-Göthe, som haft det tungt ett tag, in mot Israel. De gör en riktig kanonmatch och segern skrivs till 21–9. Av bara farten besegras sedan Turkiet med 20–10 och vi är "back in business" igen.

Laddade till tusen

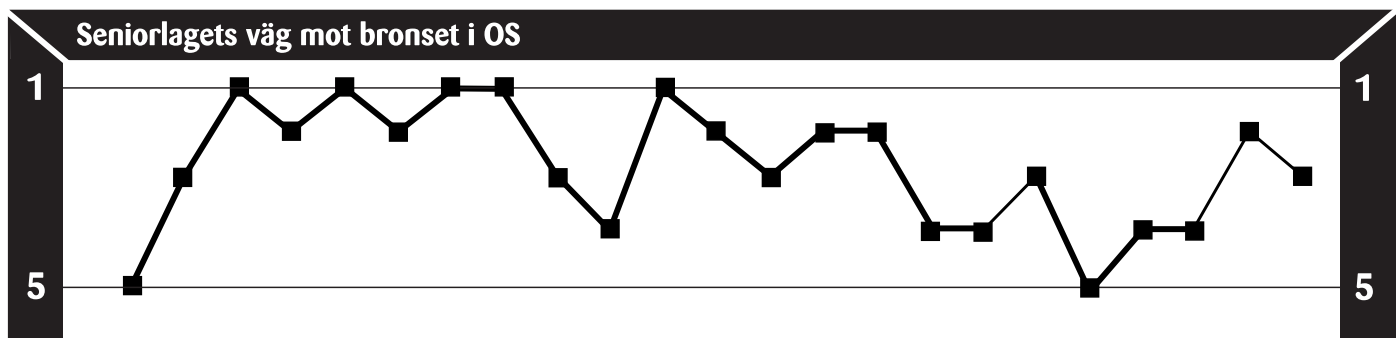
USA har ryckt åt sig ett försprång, men i övrigt är det jämnt i striden om medaljerna, när bara en match återstår och vi skall möta starka Australien. Vi kommer laddade till tusen, båda lagen spelar bra men vi vinner med 18–12 och bronset är vårt.

Sture Ekberg, som bestämt hävdar att man blir bättre bridgespelare ju äldre man blir, säger nu: "Förra året kom vi femma, i år kom vi trea. Vad tror ni vi kommer nästa år?"

I guldlaget spelade John Mohan, John Sutherlin, Steve Robinson, Kit Woolsey, Dan Morse och Bobby Wolff. Frankrikes silverlag: François Leenhardt, Christian Mari, Claude Delmouly, Jean-Marc Roudinescu, Pierre Adad och Maurice Aujaleu.

Efter prisceremonin hade vi en dag ledig före hemfärd och jag hade bestämt att träffa en bekant, som bor i centrum av staden. På väg dit skulle jag ha mig litet lunch, så jag tittade in på en restaurang som såg trevlig ut. Vem sitter där om inte Butlerscore-vinnaren John Mohan? Han är ensam och ber mig slå mig ned vid bordet. Medan

———— Forts. längst ner på nästa sida ————

Fredin & Lindkvist går skilda vägar

Det händer en hel del i Bridge-sverige för tillfället. Det är ett litet kaos faktiskt. En del saker är roliga, men andra är mindre roliga.

Av Göran Lindberg, Lund

Jag var på plats nere i OS och kunde som coach följa de svenska insatserna. Jag tycker att de skötte sig bra fram till sista matchen, då en hel del slarv gjorde att det blev jämnt. När sedan domslutprocessen drog igång efter matchen mot Österrike så kändes det väldigt jobbigt att befinna sig i Maastricht. Klockan var närmare halv tre på morgonen när domarna kom ut och sa att Sverige åkt ut. Då hade svenskarna och österrikarna stått och väntat i över två timmar. En del låg och försökte vila på soffor medan vissa bara vankade runt. Österrikarna vann, men var redan ett slaget lag nästa dag. De skulle aldrig orka, och det gjorde de inte heller.

Långt före Österrike-matchen så knakade det till mellan Fredin och Lindkvist. Partnership är ibland jobbiga, och det tär ordentligt att spela så många brickor tillsammans som dessa gjort. Efter OS kom det definitiva uppbrottet och ett av Sveriges framgångsrikaste par gick i graven. Meriterna är inte dåliga: EM-par brons, VM-par brons, Öppna VM-lag brons.

Magnus Lindkvist behövde då en ny partner – och valde för en gångs skull inte Magnus Erikssons partner! Magnus Eriksson trodde det berodde på att han redan spelat med Ulf Nilsson. "Skadat gods", sa Eriksson.

Nu tog dock Lindkvist en annan gammal partner, Björn Fallenius, som blivit ledig p g a att Mats Nilsländ bestämt sig för att ta ledigt. Nor-

mal återhämtningstid för begagnade partners tycks vara 12 år. Tyvärr har vi inte lyckats få tag i Magnus Lindkvist för en kommentar, då han befinner sig i USA.

Peter Fredin bildar i fortsättningen par med övertecknad, som haft ett sabbatsår från landslags-satsningar o dyl. Jag har bara spelat en turnering under en nationsflagg det gångna året. Det var i Holland, men flaggan var röd och vit. Det var dock ingen officiell övergång, så jag slipper ligga tre år i karantän.

Idrottsgymnasier är på tapeten. När SBF körde igång ytterligare ett försök att komma med i RF kläcktes idén att besöka idrottsgymnasier och på så sätt öka förståelsen för bridge inom de olika specialförbunden. Det visade sig att dessa skolor hade mycket avsatt tid för diverse aktiviteter och vi får ofta ett hjärtligt välkomnande när vi ringer. Dagar av träning behöver lättas upp med annat och det är de aktivas coach som står för planering och idéer. Det är då tacksamt att få förslag utifrån.

Heta känslor i naturlig process

Efter konsultbesök är det meningen att uppföljningar skall göras av den lokala klubben. Om sådant inte går att ordna så skjuter vi besöket på framtiden. Nu ska man inte tro att det blir så många nya bridgespelare inom dessa grupper. Inte med en gång i alla fall. Under ett besök på Nyköpings simgymnasium frågade jag om det var någon av eleverna som var nära landslaget.

"Ja, bara om den där Frölander kunde lägga av så", fick jag till svar.

Jag frågade vad de menade, och coachen fyllde i att det var precis så. Om Lars Frölander la av så var de på tur. Då förstår ni att de knappt har tid att lämna bassängen.

Så till aggressionerna, och det har givetvis att göra med domslut. I somras avgjordes Chairman's

Cup på ett domslut, och det figurerar ett par på anslagstavlan för närvarande. De handlar alla om samma sak: Att bjuda efter det att partnern tänkt.

Enligt mig är det enkelt. När partnern har tänkt så bjuder man sitt normala bud utan att ta hänsyn till partnerns fundering. Ibland uppstår känsliga lägen och tävlingsledaren tillkallas. Ibland anser tävlingsledaren och jury att du inte får bjuda detta bud och vi accepterar detta. Tycker vi ändå att vi borde få bjuda överklagar vi och LK har sista ordet. De ändrar dock sällan juryns beslut.

Detta låter inte så konstigt, men av någon underlig anledning är det heta känslor inblandade i denna helt naturliga process. Det finns dessutom en grupp människor som vill att vi ska döma oss själva genom att säga pass efter partnerns fundering i känsliga lägen. Jo, jag kan hålla med om att det finns lägen när att bjuda eller inte bjuda hänger på en slantsingling, men när jag är säker på min sak så bjuder jag. Att sitta och passa bara för att partnern tänkt är inte okej, om man inte får ta hänsyn till partnerns fundering.

Jag kommer att fortsätta att bjuda mina normala bud och sedan får tävlingsledning och jury bestämma i tveksamma fall. Jag behöver inte blanda in känslor i detta eftersom det är helt naturligt, och jag önskar att en del elitspelare i landet kunde göra detsamma.

Jag vill till sist påminna alla juniorer i landet att det spelas junior-obs. Hela äldre laget har fallit bort och det är väldigt många obesatta platser i de två juniorlagen. Under OBS 1 så fanns det flera nya ansikten i startfältet, men jag vet att det finns fler hugade ute i landet. Prova vingarna! OBS 2 går först nästa år men det går bra att skicka med frågor redan nu till: gli@bridgefederation.se

— Forts. Brons i seniorklassen —

vi väntar på maten, pratar vi litet och han säger att mitt namn är bekant för honom. Hans gamle vän och partner i San Diego heter nämligen Jim Backstrom! Denna restaurang har blivit John's stamställe och han får in musslor kokta i vitt vin. Jag får smaka. Vilken delikatess! Det var för övrigt inget fel på min mat heller, så jag kan verkligen rekommendera detta lilla ställe på Rechtstraat, som översatt heter "Röda kaninen". Tyvärr går jag bet på att uppge det holländska namnet.

Min holländske vän Ed guidade mig sedan genom den vackra, gamla staden längs floden Maas. "Titta här", sa han och pekade på några små gröna taperemсор som satt fastklustrade mitt

uppe på fönstren i intilliggande hus. Dessa remсор utvisade olika vattennivåer, till vilka floden nått vid så gott som årliga översvämningar. Här passerade vi nu på en gångväg, där man alltså skulle kunnat ha vatten upp över huvudet! Enligt Ed vattenfylld även hans egen källare vid sådana tillfällen. Tala om storslam!

Näst bäst

I Butlerscoren för parkonstellationer, som spelat minst 156 brickor (59 par), belade som synes vårt ankarpar Alfredsson-Ekberg andraplatsen efter en strålande insats. På föregående sida återfinns några intressanta placeringar (siffrorna visar vunna

imp per bricka och antal spelade brickor).

Här måste tilläggas att Butlerscore-beräkning inte är något precisionsinstrument.

Den är ju beroende av vilka lag och spelare paret mött, om det varit swingbrickor, etc.

Men ett stort grattis till Lars och Sture, för man måste spela mycket bra för att tjäna 1 imp per bricka i genomsnitt på alla givar, särskilt med tanke på att seniorstandarden var klart högre här än vid EM på Malta i fjol! Föregående bara att ni inte vann.

Nu är du ju bara näst bäst i världen, Sture! ♣